

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: I.G.I. Srl

Tuženici: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Piero, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Prethodna pitanja

1. Mogu li vjerovnici trgovačkog društva koje se dijeli, čije su tražbine nastale prije podjele i koji nisu primijenili pravni lijek prigovora iz članka 2503. Građanskog zakonika (odnosno, sredstvo zaštite koji je uvedeno provedbom članka 12. Direktive [82/891/CEE] ⁽¹⁾), ostvariti pravo podnošenja tužbe radi pobijanja pravnih radnji dužnika iz članka 2901. Građanskog zakonika nakon što je podjela provedena, s ciljem da se podjela u odnosu na njih proglašuje bez učinka, pa bi time bili u povoljnijem položaju u provedbi ovrhe u odnosu na vjerovnike jednog ili više prijamnih trgovačkih društava te bili u prednosti i u odnosu na članove tih društava?
2. Odnosi li se pojam ništavosti predviđen člankom 19. Direktive samo na radnje koje utječu na valjanost odluke o podjeli ili i na radnje koje, iako ne utječu na njezinu valjanost, dovode do toga da je takva odluka bez učinka u relativnom smislu ili da se ne može izvršiti?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 82/891/EEZ od 17. prosinca 1982. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora, koja se odnosi na podjelu dioničkih društava (SL L 378, str. 47.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 37.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA protiv Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-395/18)

(2018/C 301/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA

Tuženici: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 57. i članku 71. stavku 6. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾, nacionalni propis poput onoga iz članka 80. stavka 5. Zakonodavne uredbe br. 50 iz 2016., koji predviđa isključenje gospodarskog subjekta ponuditelja ako se tijekom javne nabave utvrdi osnova za isključenje jednog od trojice podugovaratelja naznačenih u ponudi, umjesto da od ponuditelja zahtijeva zamjenu naznačenog podugovaratelja?

2. Podredno, ako Sud utvrdi da je mogućnost isključenja ponuditelja obuhvaćena onima koje su dopuštene državi članici, protivi li se načelu proporcionalnosti, sadržanom u članku 5. UEU-a, koje je navedeno u uvodnoj izjavi 101. Direktive 2014/24/EU i koje Sud navodi kao opće načelo prava Europske unije, nacionalni propis poput onoga iz članka 80. stavka 5. Zakonodavne uredbe br. 50 iz 2016., koji predviđa da se u slučaju utvrđenja osnove za isključenje naznačenog podugovaratelja u svakom slučaju isključuje i gospodarski subjekt ponuditelj, pa i onda kad postoje drugi neisključeni podugovaratelji koji ispunjavaju zahtjeve za pružanje usluga za podugovaranje ili gospodarski subjekt ponuditelj izjavi da neće angažirati podugovaratelje jer sam ispunjava uvjete za pružanje usluga?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2018. uputio Hof van Cassatie (Belgija) – Infohos protiv Belgische Staat

(Predmet C-400/18)

(2018/C 301/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Infohos

Druga stranka u postupku: Belgische Staat

Prethodno pitanje

Treba li odredbu članka 13. dijela A. stavka 1. točke (f) Direktive 77/388/EEZ ⁽¹⁾ od 17. svibnja 1977. (sada članak 132. stavak 1. točka (f) Direktive 2006/112/EZ ⁽²⁾ od 28. studenoga 2006.) tumačiti na način da državama članicama dopušta da za izuzeće predviđeno tom odredbom propišu pretpostavku isključivosti, zbog koje nezavisna grupa koja svoje usluge pruža i osobama koje nisu njezini članovi postaje u potpunosti obvezna plaćati PDV i u odnosu na usluge koje pruža svojim članovima?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Tedeschi Srl u svoje ime i kao zastupnik privremenog konzorcija poduzetnika, Consorzio Stabile Istant Service u svoje ime i kao zastupnik privremenog konzorcija poduzetnika, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Predmet C-402/18)

(2018/C 301/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato